WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Bo

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif op het hek	4
B	B van Bloemenweide	8
O	O van Ondiep water	15
	De naam van Pluim	20
P	P van Park	21
L	L van Landtong	27
U	U van Uiterwaarden	33
I	I van Inlaag	39
M	M van Molen	45
	Alle letters thuis	50
	Jouw dierenlijst	55
	Oorkonde	57
	Antwoorden	58

Een duif op het hek

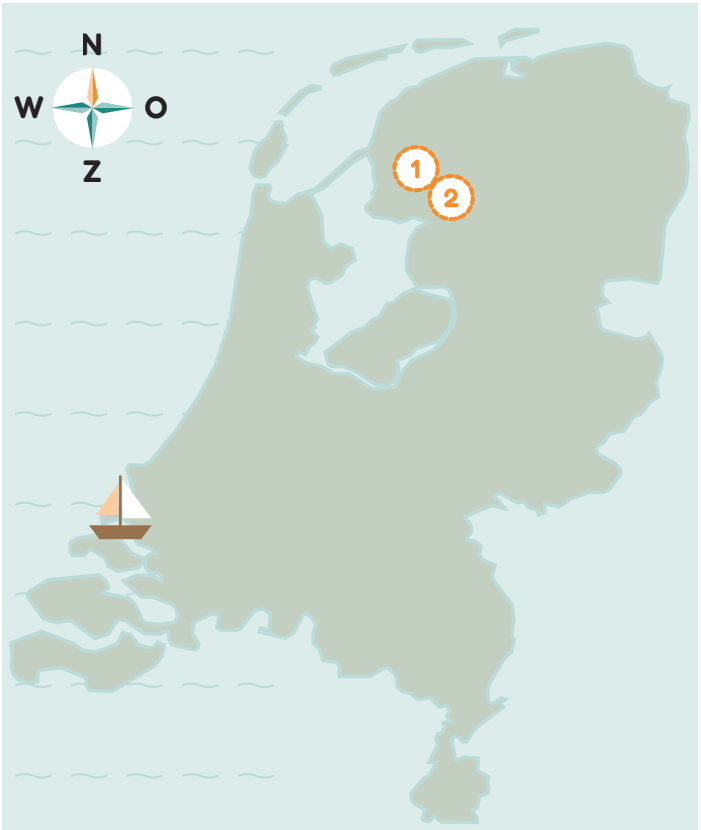

Het was een zonnige ochtend. Bo schommelde in de tuin, zo hoog als Bo kon. Fladder-fladder: er landde iets op het hek. Het was een duif, grijs met een groene glans in zijn nek en felle oranje ogen.

Om zijn poot zat een kokertje, niet groter dan een vingerhoedje. Bo remde af met de voeten. ‘Roekoe!’ riep de duif. ‘Woont hier Bo?’ Bo viel bijna van de schommel. Een pratende duif! ‘Dat ben ik,’ zei Bo. ‘Mooi zo,’ zei de duif. ‘Mijn naam is Pluim, postduif van de Kaartenmaker. En ik heb een brief voor jou.’

De Namenkaart van

BO

Zo zag de kaart eruit: nog helemaal leeg. Op elk rondje wacht een letter van jouw naam.

B van Bloemenweide

Ze landden midden in een bloemenweide. Overal stonden bloemen: wit, geel, rood en paars. Het zoemde en het bromde. ‘Het lijkt wel of de wei zingt,’ zei Bo. ‘Dat zijn de insecten,’ zei Pluim. ‘Die hebben het hier druk, druk, druk.’

Een vlinder fladderde langs de neus van Pluim. ‘Pardon,’ zei Pluim beleefd. Bo draaide een rondje tussen de bloemen. Alles rook naar zomer en honing.

Een dikke, harige bol vloog laag langs. Brrrrr, deed hij. ‘Een hommel!’ zei Bo. De hommel landde op een bloem. Hij was zwart met gele strepen en had een wit kontje. ‘Een aardhommel,’ zei Pluim. ‘Hij drinkt zoete nectar uit de bloemen en verzamelt stuifmeel.’

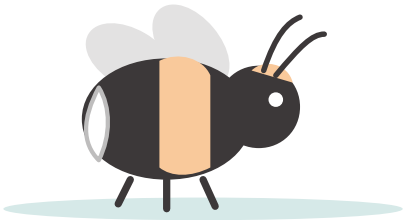
Bo keek heel goed. Aan de pootjes van de hommel zaten gele klontjes. ‘Is dat zijn boodschappentas?’ ‘Zo ongeveer,’ zei Pluim. ‘Dat stuifmeel neemt hij mee naar zijn nest.’ Het woei een beetje en de zon ging achter een wolk.

Het werd frisser. Toch vloog de hommel gewoon door naar de volgende bloem. ‘Heeft hij het niet koud?’ vroeg Bo. ‘Een hommel kan zichzelf opwarmen,’ zei Pluim. ‘Hij laat zijn spieren trillen, net zoals jij rilt als je het koud hebt.’ ‘Wat slim,’ zei Bo. ‘Ik ga hem niet aanraken. Hij heeft het druk.’

Echt waar!

De aardhommel

Een hommel kan ook vliegen als het fris is. Hij warmt zich eerst op door zijn vliegspieren te laten trillen, net zoals jij rilt als je het koud hebt.

Zo groot	de werksters zijn 1,1 tot 1,7 centimeter, de koningin is groter
Eet graag	nectar en stuifmeel van bloemen
Let op	dik en harig, met gele banden en een wit achterlijf

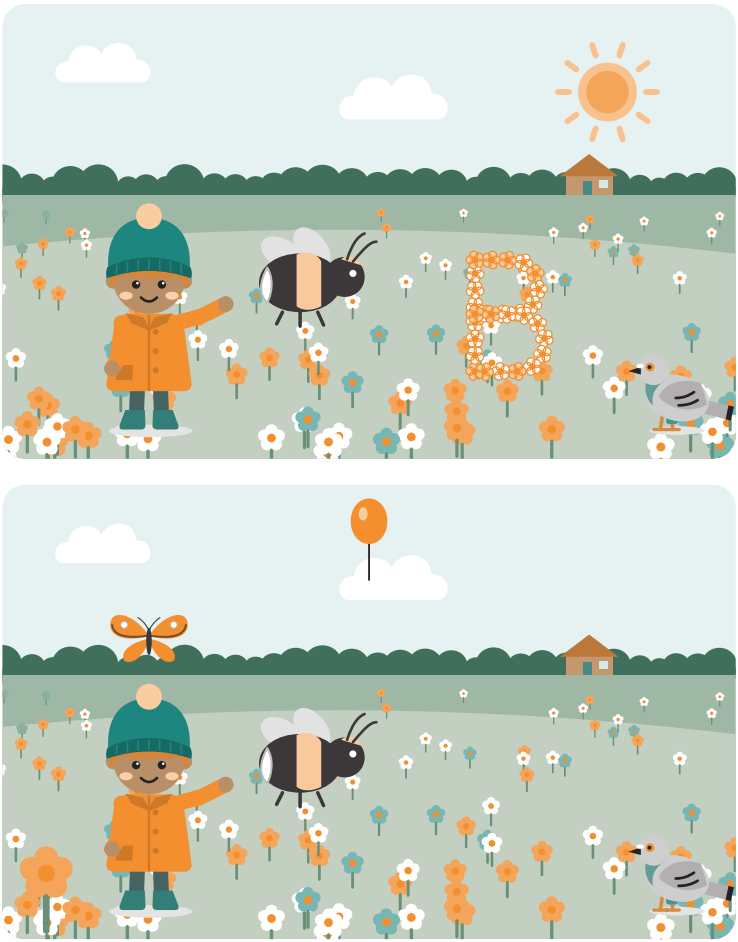
Raadsel: wie ben ik?

Ik ben dik en harig, zwart met geel, en mijn kontje is wit. Ik zoem van bloem naar bloem. Wie ben ik?

Spieken mag pas na afloop: p. 58.

Zie jij de verschillen?

Pluim heeft in het tweede plaatje 5 dingen veranderd. Kun jij ze vinden?

Spieken mag pas na afloop: p. 59.

L van Landtong

Pluim fladderde van plezier. ‘Nog een letter van míjn naam!’ Bo tikte op het rondje. Woesj! Ze stonden op een landtong: een smal stuk land dat ver het water in stak, als een lange tong.

Aan alle kanten zag je water. Aan het eind stonden een paar oude houten palen. ‘Het lijkt wel of het land zijn tong uitsteekt naar de zee,’ zei Bo. Pluim stak ook zijn tong uit.

Dat lukte niet zo goed met een snavel.

Op de hoogste paal zat een grote zwarte vogel. Hij hield zijn vleugels wijd uit, en hij bewoog niet. Net een vlag. Of een zwarte paraplu. ‘Wat doet hij nou?’ vroeg Bo. ‘Een aalscholver,’ zei Pluim. ‘Hij heeft gedoken naar vis. Nu laat hij zijn vleugels drogen in de zon en de wind.’ ‘Maar hij is toch een watervogel?’ vroeg Bo. ‘Dan wordt hij toch niet nat?’ ‘Zijn veren worden wél nat bij het duiken,’ zei Pluim. ‘Daarom gaat hij daarna zo zitten. Als wasgoed aan de lijn.’

De aalscholver draaide zijn kop. Hij had een haakje aan het puntje van zijn snavel en groene ogen. Toen dook er verderop een tweede aalscholver onder water. Bo wachtte. Hij bleef lang weg. Eindelijk kwam hij boven, met een visje dwars in zijn snavel.

Hup, met de kop naar voren naar binnen. ‘Hij slikt hem in één keer door!’ zei Bo. ‘Zonder kauwen.’ ‘Vogels kauwen niet,’ zei Pluim. ‘Dat zou ik ook niet kunnen.’

